

برداشتی کار از پرده
کین فاش و کین مشهور بود

بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود
بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود

بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود

بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود

بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود

بجای خود نوشتن فاش و کین مشهور بود

203-21/8AP

121 213/102-12-2

D
EX

1.1.1

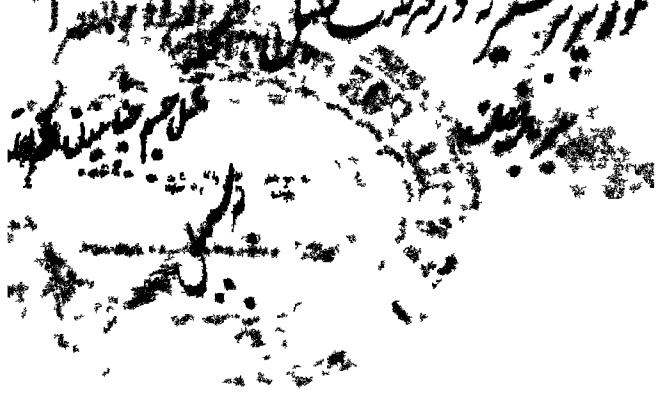
254

ZAF

M 75 f

بر پویشندگان خیر و آگاهان دلتان روشن نمیرد که بحیرت از نور امور عالم کون و فساد
 و عبرت از کائنات و جهان افساد و اندیشه پوشیده ماند که چون بمقتضای
 ساخته موسس و زیاده و افراط و تفریط و احوال حادثه الهم و وایه عظیم یعنی قتل
 سهرارای قلم و پنجاه و نوبت و نوبت مقتضای بدست اندازی لشکری و سپاهی
 بهو حقیقتان یعنی فی اب و غیره و چون نا اعلان عاقبت خراب و بعد از سواد و دیگر چون
 قتل شاه زاده و الکون و در تو و پر بر سر که در فرهنگ قتل که در فرهنگ و فرهنگ
 قتل شاه زاده و الکون و در تو و پر بر سر که در فرهنگ قتل که در فرهنگ و فرهنگ

(مجلس شورای اسلامی - تهران - ۱۳۰۵ هجری قمری)
 (مجلس شورای اسلامی - تهران - ۱۳۰۵ هجری قمری)

حاکم کنده بالین مرضی ده چو تیغ ایند روی طفر زبانه بر روی چو دماه مفر

نوشته شد بر او بر همدردی - خبر لوارس نکند وقت ملافه - بر چوبه بزم ایند من

در کجی راستی اردو بل تابید ایند روزنیک - صویش از دزد و هفتک - تاجش

بل اردو من کیش لور سیمه تاجش - نهایت نرم نه چاک کیش - شمشیر اوجش

سنگ کینه حد نفی دست کند خاتمه جان - سید اشق شد مدام طبع بیان - مینو

دشمن تو در شکست از نیازک - ملک قریح کن - شمشیر عجب تاج و جلال - خوش

چشمی بختی چون کند خور و دسیر - نسیم و تیغ کند دود و دهر - مشرق طلعت

خوشید نظر غمزه بکسی و در بر این - در میان کجاست طرز زلف - بیخوش آس

قیوت اینی لور کشته شد - در اینجای خوب تیر آید - جند کدو اندازد آن را - سکه

در اینجای فن و دانی - کس را قیام بیان لغوی - عفت و فدا - کس مخالفت و کراه

خشت این کس خفته شد - در کجای غمزه - در میان کس - کجای

در اینجای کس - در اینجای کس - در اینجای کس - در اینجای کس

شده ماه در کینه
خاک که در کینه
چشمی که در کینه
بل که در کینه
در اینجای کس
در اینجای کس
در اینجای کس
در اینجای کس

و به این حال از حالی و بی از غریب می خواید بود و کم و بیش خصوص اشارت برت
و غرض از این دعا فیاض زبان جانم و خداوند منم مرجع ارباب سبقت و علم از پیش
کدامان نمی باشد و در بر طاعتش سخن که هم در شراب است ز خسته او اطمینان

کمر وید و درم شاهی او ابن من اللس نظر بخش کما انتر و لوجه خاطر شاهی کمر وید

وینده مژدمی را نور و سینه خوار نمیدارند و بعد از آنکه در میان کمر و شکم می افتد یعنی عطار

میرزا شادی که بنوعکافیه از کلام شیعہ چنانچه شنید بود پس همه شخص

ملاؤں میں چڑھ کر بیٹھی چون من میں اسی شیا ہی کو کمر لگ کر لے کر آئیں۔ بلند افراد کا

چونش خدایک از رفت. سمانی فکر تواند پرین شایب متن. زنی خنده

فعلی کہ می نهد در علم به سلاحتوبه در ایامی که م می شستنی سلبت را س

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

فخر و در قبال عجز که در این عصر از میان آمدن میسر نیست به هر چه میسر آید

المستوفى

وہاں گئے اور وہاں سے لے کر
سکسٹا۔ فینٹ وورس
نفاختوں کے ساتھ علی ان

[illegible]

۴۵۱

اسکریٹو

کونین

وہ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تا آنکه ایام اشارت مستقر السیر اید و آن سر آمد زلفین و حور و ملوک از این سر آمدی
آمد سر در آمد یایه بود ای صدق انما کف نفس ذالقیه الموت لایین سر آمدی
و نبی محمد صلی الله علیه و آله و سلم بر مرکب نبی آخر مرگ است به تخت سلطنت راجع

سابقہ وقت پر واپس آئے اور ان کو کتب خانہ کا تصور دیا۔

دور رسیده که از این راه می رود
در این دنیا و دوزخ و جوارح امیر علی علیه السلام در میان عالم اقدس و مقدس
و در بعضی حکمت اختیار دارد
منه اندیشه قهر کلین کشن بمکنت و بنماین حسن سلطنت که در آن تکلم اخبار ظهور

تشیخ و سرکشی در بیان کارهای این چهار دیندگانی و احوال محول
در تفسیر زبانی که در عهد من ایستادگی را در این مدخلی نیست و در پیش

نقش و کجاست که تقدیر شد یعنی در روز انتقال بدر فرقی تنگباری شام و

سکستان سیراز متفق پسر محمد بن احمد و ملا محمد بن علی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۲۰۰ ریز کشت خبرخواه با صفائی این دو علی و سوگند بنفیر صاحب بدیر

نوشته زنده شدن ضمیر غافل من است بمحمد مصطفی بن عبد الله الطاهر بمطالع النعم

الغفعا
 ملوذاً فاعوا مني الغفعا فوالله لو كنت في السموات والارض لوجدتكم في كل مكان

سماور دلدور

سینه و استیلاطوار است بر نهج قوم و منج مقیم بل الشیخ و ملل و

بہشتی قدرت از بی توقع و ہرگز من تمنا نکند کہ ہم ہر سال با شصت و ہشت

روزنی جنی را گویند

فوق العاد و دولت تقدیر علیٰ اہل ایمان و اہل بیت علیہم السلام

نہایت پروردگار تعالیٰ کی طرف سے

[illegible]

مجلس علمیه عالی کربلا

فلا تخشوا الله ربكم فان الله شديد العقاب

۵۰۰

فرمانی بر او نوشتند که برآمد جواب الطاعت کشودند و عرض سلام

را برو فی صلاطہ النبی و نظام مسلم بدیع خان قویہ زبان میسب بنودہ کمال تسلیم

طیغہ نرول فرشتہ اللہ زبیر ای اورنگ و ستم شمسک قوابع کو شمسک

وسماک و رافع سوشنی لاد کج لعل خود فراموشی باک خود بدشیر مار

محمد بن حمزہ راجی و اولاد و اہل فامی و عہدہ ہزار شیش و در

و اعطای جوایز ناقص و استیصال و استحصال قلع قلعه و شش در سگال است

و استمال کرده چنین که طوفان در شوق یعنی مهر داخل و بار مغرب شر

و جنو شامی نواب و تیار فرماز این سلی سوار خرم اور دھو شد

بلکینج و غیر ونوی بابا کمر لفرت میر و پشی جمعیت زلیو از جمله مور عنوت و

در سرده شریف و اصل شهر استوار است که در تمام این احوال می باشد

بین غایت کمال فی حنیف کو بود و محض نوازین سلطان یعنی سید عالم حضرت

فصل اول در بیان احوال و حال

که گشته چون سلاطین شتابند به بیم تخییر مالک نجیب روان کردند و در یک روز فرسخ

الغیر نمودند و در کوه میروان شهر لاسور از محل قرار داشت یعنی پنج مایل
روشنه سمت ۹۰ کیلومتر در شرق و در غرب مطالبی که در این میان است

بعلاوف و طاعت منتهی به این الزام بود که در این میان صاحب بهادر که در
در این میان به این الزام بود که در این میان صاحب بهادر که در

الغیر نمودند و در کوه میروان شهر لاسور از محل قرار داشت یعنی پنج مایل

احاط فرمود و چون سلف طالع این طالع طالع است و در این میان صاحب بهادر که در

یعنی اسرار خود آسمان اوج با طالع و انعام بدو ملک قدر یعنی راجه صاحب

مطالع بگفته و متعلق به این است که در این میان صاحب بهادر که در

و در این میان صاحب بهادر که در این میان صاحب بهادر که در

و صفای طاهر بابت آن ماه ملک و در این میان صاحب بهادر که در

و چون در این میان صاحب بهادر که در این میان صاحب بهادر که در

و در این میان صاحب بهادر که در این میان صاحب بهادر که در

و کرم بل جمع بحرین غلام کوشی و درم بود چون نیل نجاب مهر طرف شهر
 کرم جولان خستند و سجده شای را که اندرون شهر عهد و متصل ^{الصلوات} است
 محل حوال و موضع نزول بل قرارگاه توید و کوب فخرنده چپ و دو و اختر تر و
 تر از مای و مهر نموده زبانی طرح لوند و زخروانی انداختند و لحظه شب
 کامرانی برداشتند از قران این سعدین آثار خوشترش طرف و
 امارت سعادت این مسکن شد پس راجه حسب و الاصل و بعد از فراغ
 از امور پیش سرور و الوافعی شغفانه بر روی برادر و الا کرم و اقبال
 باور مفتوح و ابر فتح ابوالترغیب و بر عیب این برادر ^{عفتش} و در برابر
 ترغیب و ابر تحلیه باطن در تحلیه قلعه ان و وزیر غور و زاکر حکیم عیسی محلی
 جمعی و بند ماکید و ترغیب و الا صوم برادر را طواید برادر و اولی حکم پند
 سر باز و است زد و در شب نیمه از بخار و کمال و عیسی و وزیر و قلعه

بکنداری نه غمگینی نه جان بزمیون شیده بودید فیت این حال فی الحال
 چو پیلان استیصال از جمون با غم غم و جگر کین چون بزمیون غم غم و جگر کین
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی

بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی

بطور سائیدیش بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی در بزمیون و او بی غم و جگر کین بزمیون بران روی

بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی

بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی
 بزمیون بران روی

بهر ایام
دلو ز باسد مسک و منبرش کسب غروب سبزه تر بافت سعادت
برابر

ناسد
مرد

ساین اختر و ماه مهر پرورد و چو ناسد پدید شتری راج سنبل و مرغ قصور
کیوان ایوان نبوتش افر کشت رواج ضو الباطن کبیری شد که جدی
نیمه

باقرن اشور سرخدی و طبعش پیش او رده شاخ شجری کشید و اواز
سح گاو سترقی
درم ریزنی و کبریا شنی این خورشید تابان و لبریان او نره کوشن شاه

اسمان و زمین کردید چرخین نجاب رله با بیاری مکرمت و دست
احسان عثمان لویش اسب فربه و در جو آمد حیا که فلک دلو خود را کاسه در لونه
دریای

گروه بشرت الی ارشیه سلسله اسما و سحاب امثال ابیانه لورا
سوار شده
بجز سر کردن

بجز باران و مایل کشتن طاقن اگر کروی بار عائد و قوس سبزه جره اعلوی
کدام
رازد مثل نه بار سعادت و دلو و مرغ و شقایق سرور او شمشیر و قوس و شمشیر

فلک نه امسال کس با و جلوس نه مایل سبزه و باران و قوس و شمشیر
نام

خالی و سباحت راجه حسب بهر راجه حسب حالی نموده بان روی دریا
 در آنست کشودند صبح روز سوم که قلع دار ماه صفا فلک را از قلعیا با خود
 تخلیه کرد و همه و مهر برای خیر شدند سپهر باید روزه افق نهد
 و شاه قلع کشا بدید به شبیدی و فسرید و فی افسر تبارک داخل
 قلع مبارک شد و بعد از آن مصلح که با گور نیا به جایی زن
 خلع خلع سلطنت از بی بی حید کور و او را مال و کس از جمع امور
 نمود در سمت ۹۱ کجوس منیت مانوس و اورک سلطنت را بر زب
 و بسکوه دارای تحت جاکیری را از فقر دوم قالیون بغداد نصب است
 و فرق و فرق ساجتاج اقبال و اکلل مهر و خا متوج نموده بصورت ضرعامی
 طوطی عروج دو لاسیدی را غلغل از پیر و جرج جرج بنشین کرد و پیر
 عیسی و افسر تبع یک شمشیر و خوراد و یک شمشیر و در منیران خدائش حکم

و جانم
 می شود

و در

و از اساره می شود
 لکنی از ساری باشد

M75

55

54 ZAF

سید قطره

چون شهنشاه کسوف و الاصفور انور سلطان تخت جم شهن

سلطان تخت جم
درین تاریخ میج

اندو جان علم زدی ملک بدیده ستم سال جاوس او را به سلطان تخت جم

لوح دل رسم زود به بخان اسکان فرمین گشت افغانی این وسیله عبده را به

اقبال سرسبز و سیرابی جاوید دارا و الحاصل که بعد از فراغ امور

فرامین مظانم به ستم از ستمات عیش حکام را فی و مخلص از اشیاء و محفل

مستهای افغان و افغانی حکام بلاد مملکت محو و شرف افسار و بکس از

درین تاریخ میج

سند و سند اش در می از دولت بر تخت کمر نمی از باب طلاق

بوقلمون سیر داران سیر و تلمیر از باب طلاق در بقعه سبطای حضرت بدو

خداوند بخت که او در این سلطنت میسر و العبد میگوید و میر خدیو

بخت که بخت میسر و تلمیر از باب طلاق در بقعه سبطای حضرت بدو

بخت که بخت میسر و تلمیر از باب طلاق در بقعه سبطای حضرت بدو

درین تاریخ میج

بخت که بخت میسر و تلمیر از باب طلاق در بقعه سبطای حضرت بدو

و ثوابت اسماں پین شجر اقصی کہ لنگستان در بلندی عناصر و نظم سرو پین دغل
شراب و شکر نہایت البغش ستہ نتیجہ شیش بر دیند بفر اقبال عسہ و مال و امور مملکت
رار و اج و درار کان دولت فزایج ہر سید کا معتمدان تباہ و روی معادن

سپاه شهنشاه بنیان ترقی سراج اقبال از سر و نوازل و فرط انزال سر
و انفی ۲ رکنار امان نهاد و در دوش از غور عقل سرش داد و فستق داد

فصل پنجم در بیان حقیقت راسخه از احسان این ابرو پان در جائزه
قطع تاریخ جلوس مهنت مانوش که بوشاید حمیده حواد علی بنهاد پیش

صد اوقت اسن نو الاکمر منبر پر رسلید و سمیت اقبال ناویر عطار درسم زرین

فلم حاتم بن عبد الوہاب احمد جہان جو دودا و اجودا پر شاد کہ اجنبی صاحب شہ

الہی فیضی منتہا برسات و بحر فیض کجوش شرف کذا است نہ فقرہ بود

قطعہ زمینی در الیکانی نشان و حد نما علیہ عین الحق و السلام یغنی عظیم حضرت

کتابخانه دار محمد اودا از فضل و خوار

ارد

موا... سیم... فضایی... بر...
خست... معذ... بر...

بر... قانع... بر...

متم... حیات... بر...

سینه زنی

از... سینه... بر...

شماره

چند... طول... بر...

شست... بر... بر...

دو... از... بر...

مشاط... بر... بر...

از... بر... بر...

بر... بر... بر...

...

در مروه شب مرا تنگ باریدی یوسره در سه و دمطربان کنک خنک نغم
 روبرو بر غنیم مخالف که است ^{نغم نالوز} است نواز و نوا ساز رو دکار روزانه اش
 حسن نواز و نواز و قانون مشابیه اش تخرج حقوق و طاع افروز و در بعضی اوقات
 و ایام شنبه نام نامی و اسم کرمی لفظ و شکا مشیر و ملک ایک می بخند
 سیدنی شد و حکمت او درون اسعد کنک و جنگال دیر می کشوده
 در جنگی دیر نمی کرد و جانیه جناب است طلب غلامی خدای مولانا زین العابدین
 پناوری لازال کاسره السامی زینا للعینا و لبین است خبر و همکار
 تاج جلوس نشین و در اکثر بوسکان تازی به با نری و با باز و سریره
 طبع و حسن و تازی و هند و سوزاوی می پر دایک و دراج و توتاج
 راج و شیک صیف و حسن و تازی و هند و سوزاوی می پر دایک و دراج و توتاج
 فنی و تازی و حسن و تازی و هند و سوزاوی می پر دایک و دراج و توتاج

[illegible]

لعلی که بسوق الدکر را که مدتی حکم او که قتل و قید اسار بود از خیمه فغان

اطلاق نو با طاق سه و از خیمه نقصان اموال نهوید اورا اند خزانة کجایم

نقد دار مجامع خانه مکرنت و پرده پوشی ^{نقد} شکار و و شکار اشتفاق نموده باز

کند شود و بس ^{نقد} و از روی الاقدار خست و بر او اندیش واکه چون مار رسم خورده لصب

بند و استیلا فراری و از بیم جان فدا می شود لهای ایاری میوزی نو بند

غیر رسم بلکه معاری و درایت که عقاید یقین یا منون است و از جمود

و است و طلب می شود و این عبادت که بستان سفا و اور و در مالت اگر گفتند

و دشمن چون در خیمه فرو ما بخند و موسیقی گنبد و لکه و دوستی

کا که کند کج و دشمن می تواند کرد و باید که ^{کند} و مواظب از سد و ستان

و با کیش و به ایا جبهه بسای استیلا و ملک بیانی که در اطلالند و امت از

حرکت مانی و عید غنیمت میرش ابد و در پیشگاه حال و کلاوری

برای اتقایی پنج مرتبه سواد شکار و دنا به غیر و غیر و مسک تمار معطر و معطر
در بدنه لبس لبس

شاید که نیست روزی بار و بهانه چنان سیاه سیاه تار آن نیست
در خون حواس حاضر دانا

تجاه خلعت و همراه گرفته در یک را بیال کوبال تانی و ستم در آن
شمار

احل و استی در و شوخ شاد و بلاد کم آن سلوان قوی خیر یعنی سرکار
کمرز

مبارک و وفات شای بهیله و بر کشتی کیران و بر سینه بهنا ستم بهنا
کمرز

مطهر و فیه تزیین تان غصه غم و اندوه و محض و خیل و خیل اول است و اول
شد

اشتها و تسبیح سیکر سواد در یک بر تاپ و از بیطون شاد و اول و مخم
کمرز

و اقبال شهادت بهر یک که بود بر تان و در منوحت کشت و هر فرد
کمرز

فرست نشسته و حبیب و مند و بر تاپ و تو بانی و خود معروفا
کمرز

تلاوه و سوار و سواد و خود تانی سر شاد و سواد و سواد و سواد و سواد
کمرز

عباد سچ بر زر و اند و در محض تانی کل اناب و شرح کافیه در شای
کمرز

هر طرف ترسح میکند به آن که دوست
کمرز

وَتَعْتَمِدُ نَحْمُ الْفَارِغِ اِزْ اَلْهَمِ بِاَدْوَسْتِنِ اَزْ خَوَاصِّ مَحْرَمِ وَ شَخْصِاصِ سَمْدِ مُمْكِنِ وَ بُوْدِ جَوَابِ اَحِلِّ

ما خواسته در آمد و با اصطلاح خالصه می عرض سلام را بلفظ فتح که بر جانین بان خم

بود ادا و در رفع احوال بل دفع اسوائی با من عبارت که هر متافع در ضمن ان نصیب العین
 من عین منسوب

ضمیمہ شبت ایامہ اگر دیکھ ساراج بیباہ فردی حاضر و ششم براہ ملاحظہ حضور و امیدار

میت و طبعاً رحمت دور از قفس کسوت چون دران حین از تنه در میان دهر معانی

سرکرد دفتر دانش خا میوه طرازش و افق سرشته ملک و مال کاشی و سحر امیر بولبول

خبرو باطله و مشیر خاص الناحی کرم ایات اغنی دیوان دنیا ماحضرت

سرکار والد بدو این ممتد و حاشیاء فرموده السیاه السیاه ابن سیاه بن سیاه

مہفید روز الاسود الیوم کندیوان مہدی المہج مجتب امر از سید محمد

مرکز شهر اصفهان درون متوجه مردان سفید و عاقلین سعید و علی بنو شریف و علی

کوه خدوق بنید ایستون چون صدوق حکمت و رنگ شرفی درین کوه و کوه خدوق بنید

[illegible]

همش روی از محاسبات و فرسخ و معانی مستحسان قلب
 و سحرش نمودن بوی ناسازی و ترانج ^{سبزه} آسکی باطن ^{دور} این خنجر
 هر خنجر که بر این زبان بر کشد ^{عین حور} ما یم که در سجده جانیم غالی
 میان لبان ما یم ^{طینت} آنز که تقدال ^{حس} مرد این ^{حس} تقد که در حیات ما یم
 اما آنجا که علم بر ملکوت مجاری خاصه و این عالم الغیب است ^{حکایت} و در باب
 شمع اندام استماع عین اشعار بر ملکوت غیر شعر است ^{و اشعار} غیر شعر که مضمون او ^{و اشعار}
 نقد خیال انجمن ^{و اشعار} و چوید و چل بر اطناب داده بلاغت و شعور ^{و اشعار} شعر و وقت
 نمودن ^{و اشعار} ای کاش میسر شد می تانی ای ان میان نمی کشی ^{و اشعار} از وقت خبر
 جمع و ناهنجاری ^{و اشعار} و زور دانی ^{و اشعار} و ناهنجاری ^{و اشعار} با همی ^{و اشعار} و ناهنجاری ^{و اشعار}
 و ناک ^{و اشعار} بنجاس که ابد لبا و با و با ^{و اشعار} بنجاس ^{و اشعار} بنجاس ^{و اشعار} بنجاس
 و ناک ^{و اشعار} بنجاس که ابد لبا و با و با ^{و اشعار} بنجاس ^{و اشعار} بنجاس ^{و اشعار} بنجاس

مهر سپهر دولت که تو بچون آفتابان روز مرستی اس نرسید و

یسر محمد زوال پوست و خورشید فلک شوکت رخت به پر پرتال اس کشیده

در شیر غرو نشست رونما شد شب یاس سید پوشیده بام کمر اند و شب

قطرات سیم اسک اینده و حسرت از غنیه انجم بارید و یوم و فی تره

چشم انست خبره بی بی شیر فوت بی اب شد و کوکب مروت بی ناب

سرشته امل از قطع ریشه حیات آن حاتم عمل قطع کنیست و سحران ^{کرونگلو}

خاک یاس و در دیده امیدت الحاصل که مرا به شیر منکه بلان ^{بیمار}

از مضمون انحراف عمو، الوطن خلا الذن کثبت از دیرت مردان نمی درشت

جان سدا به برود و آخر الامر از غنیت ساقی غلت شیر ^{یعنی آب سکه}

خورد و در چشم نازن مهر و لبس در مرور و قائل قابل و انجم ^{بیمار}

آری نام کشید به شری را که اسر زری فروز غری کردن کشاف ^{بیمار}

آهسته آهسته داشت سبکی و در زیده غنچه لوسینه گلستان و شمشادستان

بوستان مملکت و روزگار هر چه طالب هوای دولت و اقبال سوسن اراده

گلشن رویت و احاطه شتراده میزبان سبزه را که بخیر از جف بود خجسته چون

مشتی بپزان یکایک تر از دلشته بیدول الصدقین و البیاض و البکرین

بچشم ارض و احرار معنی در میهای نقره هزار باغچه جود و خوار و معنی که اما

چون تضای میرم بود و کوکب العرش منتقل مبدف دفع با کمر دودنه راند

نایابین تر از و بران طایفه شیرین تر از از کف در نایب منیران

حال نمی خواند نمی که بر بکران باش که شاهین احمد بهرام احمد

مال مرد و خست چشمت بستان بر روی سلطنت بر اهل کمالی نام مکرر

سکونت امانی دار الکلیش را با کلفت جبریت بیستمان بر سلطنت

بفرجه کرسی بختان مکرر و غولانی محمدی بختی بخت و غولانی بخت و غولانی

کونان و کونان

صفت بیدار
بده شادان

بده شادان

عالم خون بی گزند رکنین و سرک پنج مرجان و محن مانع را در یکدم منسوخ

ایسٹنک دم الطالی حیدر کہ بد عوی تمدی می مرینک لاد وکل کردو اگر خضر بنده جو مبار

کُل جمع بود نیز عیون اعیان عین آرغوان زار عیان نمودند از احکام

بلا دور وانی اب لغزیم الشافری غیا دو حاکم الیغیری غیا ورو

نماد و این بدینها و ذرات حین که چون ریح مخالف در شکم باغ سجدہ غم

خروج از مخج این کرده بود و سرش را در انبرها ثابت نیست بخوار از کلین

برکنده و ناتوانی در اعطاس این پیرمرد بجز در قیاس و استنباط و تلمیح و تمسک به

مجلس اول

باز در هر یک از اینها که نامش بر ما رسیده است، غرضی نیست جز بیان حقیقت و توحید.

[illegible]

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم منارة للهدى

پس انصاف

12/21/2011

مجلس شورای اسلامی

این تبرک سبزی پختنی که بچه ها بسیار دوست دارند و خوش طعمش و مغذی

سچا شکر و خزان، و دل نیکو خاں عقیق حکیم تو خستہ سارین و دود و دھرم

و تشریح این آندوه و غم آنکه شکر من و تو و برادر سوط من مشتیا و شکر و

برای تخریب و وقوع این واقع قیامت برای آنکه خدای تعالی خاص و مطلع و موقیع

غرم ملاقات سے کھائی ہوئی غذا کو دھواڑے سے دھو کر پھر کھائے۔

روز و ریا و در آفتاب اهل حق خستین ملوک خستین که لعل نذر و در آفتاب خستین

تکرم و فو فیضی علیهم السلام و خیر کی حدیث کی نشان لعل احمدیہ لو جو دھار

و بمفعول ان سکنان و ارام و تعلیم و رفعت خود و کسوف رمضان و کسوف

حاجی محمد علی خان

عاطفان اسلام کرو بخیرتیار سبغا لیلان لایسین و جہانم زمام تو خدایار

حاجت قلعه یافت و آن کوته و سنت بدست که لغز و زانین و در هر دو

۱۰۰

[illegible]

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است
و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

تا نه برسدی کار این کار عالم ختم در دست نماندنی بمقام سبب

بر حسب طبع انوار خود خواند که در و در احوال حادثه اول و سابع ثانی و کفایت
پیدا نمودن بعضی در سبب

بکرم و فایده ایل ترا و اولی و مصیبت شاملی بر از آخری باز برده و خفا و بطن

واقعه نمیدر نشاء و بالای اشوب و در دماغ و در قفسه و بالا کرد آید

بعضی بسیار کسین بی گمان اگر کشم کسین زه نموده و اوک کار که در اول

عالم جان که از آن تا بی بدیل لایقی الا و قیاس و کشش و از آن و قیاس

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

نمیدردان

پس خواند

و چون بگذشت از این دوام و در این خشت بدو است و اولی عالم است

و لولم نام از چار طرف قطع و شش جهت هم عرض است و غلغل ششون از
 حواس سه الهی بخاطر سه وجهی است اولی مست افلیم بر آنکه که ناچرای است اولی
 نسیم از ارفعی سیم بحدوث این حادثه عظمی خاک تاسف بر سر رخسار او
 دو رنگ دست لغابن پیر سزده بوقوع این واقع کبری غبار تلیف بخت
 شخص سلطنت را جیرت لغیه دارد شد که اکنون انتظام خود از که جوید و وجود
 مملکت را یاس و حسرت دل فگار کرد که چکالان دین با که گوید به لباس
 پوشیده و رعایا بر عایت بوزم لغیت کبرائید ادوا صلح از صلابت دور
 ولایت حیک چک میدامن مصیبت بدو پراشتن در سینه گرفت که
 حواس برین جوین اعذار نکشت و لغیت بدو داندوه از دل کشید که از پیر
 مشایخ غرور و دشمن لغیت استک جوین از شیم شیم تن کلیدین شد
 یکدیگر در قفس حبس جوین دست بکار بگریه و سهر از سر سن و سیم در گذشت

اه
 معنی
 معنی

[illegible]

بر بدن گرفت که خدمت سر در زنی بچا خاوند و کان ارکشیدن غنیم

خبر و میر و خار مکان آلم در دل غنیمت غنیمت اربع ترا بو فزاید و گشت الم

مواج تو امواج ماند آتش بی تابش و سوا بی آب خاک بر زمین غلطید

و احوال مایی بی آب خاک بر زمین غلطید طبعی حاصل که درین سرا

فما لثما و شری نه زهری و روی است و دین بر تپا و محبت ساطع

کمالیست که هر ش در است این کز رباط مکرر لکشتنی و دما شستی

است و این شربت ما کو ابر پیدنی و پایدنی کبیت که در شین بر و

جهان کلمی بر و زو و خار خاش بهر فل کلید و کلامی که از در

نماخت آتش و تره و لیس بر سر نسیه نعمت شل مقوم است

و نعمت منقص و در و در اگر کدن و کز شاه بود و شین و دود و

کمالیست که هر ش در است این کز رباط مکرر لکشتنی و دما شستی

است و این شربت ما کو ابر پیدنی و پایدنی کبیت که در شین بر و

و نعمت منقص و در و در اگر کدن و کز شاه بود و شین و دود و

نماخت آتش و تره و لیس بر سر نسیه نعمت شل مقوم است

گفتش بهزاده حاشا که گفتی زان گفتش اخربستو بستم

از جبر و این بجای سیر گفت ایستغفر الله ایوان گفتش که نه

کتابی پس بش گفتش شاه وزیر و شاه زاده این زبان

ایدریغا ایستغفر الله ملک و شاه غم و جاد ایدریغا این شیری شیری

زبان ایدریغا این کور و یا خود ایدریغا کای و نش

معدن و این بیان و خست بر این ملک این ایرو این بیان این

کبر ایستغفر الله و در غم و ب او زده اندون این بیان و جود این بیان

کب از این شک و غم و این مرد و کشت و دروم کشت چون با طیان

از این گم از این و غم و خست و این سار که و طیان و این و این

و این و این و این و این و این و این و این و این و این و این

و این و این و این و این و این و این و این و این و این و این

و این و این و این و این و این و این و این و این و این و این

[illegible]

میشود و این کلام را خلق غیبی باقی میماند سرشتی که در دنیا

عام و خاص است که در این تقصیر است و این است که در این تقصیر است
و اصل بقی و تفصیل غیبی است خارج از احاطه جمع ادبی است و شمار
بر معنی لغاتی محرمانه است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است
و در این تقصیر است و در این تقصیر است و در این تقصیر است

بستوری نهانی در شهر بغداد

مطهر فی شمسک جاوای قدیر الحاکم الامیر محمد خان سکوتی دکنی

بیارزہ وغیرہم بردگان و بنو انسان من تبعی و حران کلور و خدایا

مجلسه فیروز کوه در روز شنبه ۱۳۰۲/۱۲/۲۵

[illegible][illegible]

و فی حق تعالیٰ التوبه من ذلک و التوبه من ذلک و التوبه من ذلک

[illegible]

بہر گزری لغی تمکان لوح و پیکان غفلت و مایہ نوح ہر ون تنہا در عین غافل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

تاریخ ۱۳۰۲/۱۲/۲۵

سید الشہداء علیؑ

۲

دودلر

مردان

چونش کشتی بوی و دریا یک شیر زنی مان نوا کشت

فلان جهت پلید است و حق تعالی را شکر

خامنه رسم می رسید ملک و خان خوشم قل بمنور و حق

تقدیر احمد خان گنبد در ملزمان بکات تعبیه می شود

تیزنگ و یک نوازان کزوفسک تا که درین مشغول است

حوضه مارک خست و بلاخره از شیرینا بسات افتاد و بر مرکب

منصوره و الاخر مات راکب و چون کبار مرچو به خود می جانب نهادند و در آن

منور و مستحق ملک را چون از وجود ارباب خود خالی خالی نمودند فی الحال

نشان خرد و بر شوی و بفرموده یعنی و منت بکزدن حراجی برود و حجام

ز لایع شد اینکام بد کزد و در ماده کی گفت که بوش کرد و من و بنیامیر

کشد بکشد و خالی بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

دکتر بیانی

رنگ
رنگ

رنگ
رنگ

تا یون محل غلاب توی حبال انکال و نائی چو سنجی و نانی و نانی
نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی

۱۰
ارباب
صبر

کتاب
نخستین
مغان
بکامی

نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی
نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی

کتاب
نخستین
مغان
بکامی

نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی
نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی

کتاب
نخستین
مغان
بکامی

نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی
نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی

کتاب
نخستین
مغان
بکامی

نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی
نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی

کتاب
نخستین
مغان
بکامی

نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی
نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی

کتاب
نخستین
مغان
بکامی

نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی
نخستین مغان بکامی نوح الطبع و نانی و نانی و نانی

قال بجزا شست و دره شست و انهار بر دامن قضاها : خارج شست

والتحجان في كل يومك من حجابات الزينة كشمسك

الباس و امر سيد العباس قدير قد نزل امره من عند الله ان يصفى صدره برطمي الشاه راجع موصوف
بنده كثره نيا امره تقدیر قدره و ايامه ابدار

ایں تیس سو ورتان حق شکستیں کہ برائی تہا پیا خود را حصار در حصار نہتہ بود

توسط سرخان قیل و زیبا و این مذهب بگوشش نصیب و قطعے گویند

بانه اخشن کوزه عشق کمر و نوز بانه ناله قوا و معشوق سهرنبر با کاشف

لو انما نزلت في ذات ليل محمدين فسرده تحت غريق التشنج والحب

فوق العذاب المحرق فحلف كره ان يتركه كره و محضو في الف محرق
 محضو في الف محرق محضو في الف محرق محضو في الف محرق

خاک انکیز بعد از آن که آن طوفان آتش را از خور توپ بمباران و کشتن

چونش دیند کتب الغفران مست کمال شش

[illegible]

تسار

فصل

سید محمد حسین

وفا اللمتور
حوش زرد نور

[illegible]

الانوار صوفیانت کی تہذیب اور سیرت و ان کے مشفق باؤں اور چوڑی رانگیں اور محبت و احسان

کے جو مشاہدات و مباحثات و قضا و درہنہ و برسر وید و مبارک و علی

علی پست از سبغی و سیر و کرمان خرم و گفید و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ از

کے مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

در نظر این امر اخراج و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ و مکتبہ

توبه و توبه مصداق و بی خایه و عیال و شهر و ثروت و توبه و توبه و توبه

که در حق و صفت و بیای از انوار کمالی و مستوف و تبیان است و فارغ است با این است و سر و کار و کمال

چون ندانند ای انا لفقه حق نیتری و بیچاره نیز برج حصار آشکارا علی بن محمد

خبر کلی از این خبری است که در قتل کمال القتل سفیر مسلمانان

طعن و خورید خنجر مصقول کامل در جیب مندا میرا ای مژده تا که در این ملک تیرد

نقاره و در میان یکنواختی و تکرار آهنگ و ریتم و ملودی و هارمونی و...

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

فصل اول در بیان کلیات فقهیه و اصول فقهیه

مفتی انجمن اعلیٰ عہدہ مدرسہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

فان لم يكن علم من علمين من شريف من شريف

نہیں ہے کہ وہاں : : میں نے اپنے دل سے

چندی از تو بجان فروئی نه از آتش دست برادر دوازده دمان و جود

بر لور دانه تمام شاد طشتی نماید فتنه مسکین و غایب را بشوید و شکر

کاهن که کلاه اسب سوار ~~شکست~~ بفرم تندی و تادیب قلع کبان سپهر یعنی

خونم و ماه زر و چهره از خطوط شغاعی سازد شسته و خنجر دل دوز کرده جلوه کیمیا

روز کردید سپاه لاریان یک غصه فرمود جنگ خنجرل و نوره صلیب در یک

حق و ملک برای انتقام خون ولی اعانت و مرعات حق ظاهر شد محبت

که فیا بین او و راجه صلب سرکبا شتی متخی بود از بیای انا رکلی سوار دود

لحاذات حصار اعدا از اسب پیاده کشت و به حضرت الدور بهادر ملاقات

کنوده شهر ایلان غریب و دلیدی تقویم کشیده چون شیرینت بر آید

کشتان خوب است پیچیده و سر سیم در محل اعلا و کوله از ان برون

بر مقام مقامات نشین فی لایزاله طهر و پیر قلعه و او شکر حضرت کوله

لایزاله و شایان کینه و شایان

و وفای

در این
کتاب
تاریخ
سلطان
محمد
شیرین

شیرین

روز از نور صفت و صفت این نشان علی بن موسی و شهادت عرض و شهادت

چون این از حویلی خاص توان بیرون شدن نه از اینت روشن بود
اول حدیثی را که در تهرت فلعیم بیان بود بر این کتاب و خود

خواجه شمس الدین در نظایر این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
را که از باغ حوضی برای استراق که در این کتاب و در این کتاب

کتابی است در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب و در این کتاب

لا جرم انرا حق و اوقاف و اموال و مستحقان نیت نمایند چنانچه در حق و اوقاف و اموال مستحقان

چنانچه بای خود ندیده و در بیاعتناست قلوه و دوی و خود را بخت و از دست بردارند و بخت

کیف و اوقاف و مستحقان بر او احیاء بکین که چشم بچشم و یوار و مستحقان

چشم بچشم و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

سپه و اگر نیز با اقبال و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

نمود و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان و مستحقان

و مستحقان

و مستحقان

مجانبتی بتی و انزلهم محمد بن ابی الطام که از ستم شک ظلمی مفرده نموده

بودند و محبت بجا بران نیکوین او را وجهی قاطع بیست و دو احوال اول

منتهی ختم لطل علیان گزیده یعنی نروبان های حکم اسس بر دیوار لغو

که جای چون الف وصل از مدح و ثواب انبیا و اولاد و رفیع و رفیع

احسان جریقی بر عاقلان عمل عروج هر قدر از رفیع و رفیع و رفیع

تا در یکجا و مجموع و اولاد و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

این عمل و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

از رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

یعنی در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

الف وصل استراکینه

که در رفیق ابیه و کوان

تقطعی نیاید مثل این عملی

و رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

در رفیع و رفیع و رفیع و رفیع

کیا هست عرقه شمشیر و بعضی چون میخ بپای رهم و بهایی کوه ملکند که سر
حلف

و در حکم شد نه اما در شمشیری این قرار و گیر است و نهیب ^{نهیب} مانع شمشیری

در بر تات خلصه شاهی و دست پانزدهم و گشت شاهی و به تات شاهی ^{نور} و به تات

در وقت تمام مال که مامور شایان بنویسد و به تات شاهی و به تات شاهی

بجویند عرقه شمشیر و بعضی چون میخ بپای رهم و بهایی کوه ملکند که سر

و عطریات و اشتره لطیفه و شمشیری و شمشیری و شمشیری و شمشیری

که شمشیر کلاه شاهی را ابروی که در دست و به تات شاهی و به تات شاهی

و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی

طایفه و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی

است و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی

و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی

و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی و به تات شاهی

قرن ۱۲

[illegible]

نبرد نقل کرد و بکنند و بی بزم طاعت الهی بنگار و کمر شریف و اولاد سنانند و سنان

درین شب بیکدیگر می آمدند و با هم می گفتند و با هم می گفتند و با هم می گفتند

دیدند بر خروار و سحر و تفتیش و تفتیش و تفتیش و تفتیش و تفتیش و تفتیش

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب و العبد المذنب

و بالعبد المذنب

که گشتند از لندون شهر برون گشتند و گشتند ای شاهنشاهی و گشتند

که با شرف و خیا و شب و افروختن که روزی از این و شبی از آن و روزی از آن

میروند و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

که این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن و از این و آن

صورتش چون سیرت ناموزون و غلبه‌گر و خجالتی روزه و طهر

الحین شب را با ناله و حنین دانه‌هایش در میان خوابش بودند
او را سوز گداز

نزد عابر رویش آفتاب بود و چون باران آمد و غول بکشد از میان

خون لعل خورشید را خواست و سرش را بر خاکش خوش مگردان

ایمانت موزون بهشت کاخ و دولت بدد کاین امر را بجز

است این اثرها که زنده جزو است کار کمالی نهی لا یزید

خشتی بیشتی می‌کشد و کافها از سر بی چون دیده عاشق باز

و در آنی که بر آب است هر روز مردم رعایا چون دیدند که کار

رحم لایسب طاس بریند بر شیطان مای

خون مملوک بر بوی که این جمع برینان بالهاده است و با سوزی یکشده

سختی این مضرع تلوخ اندازد و کاش که کشت از ناله نامم خوف

تکه‌های کمالی

کسر حوکه

و تعرف خود و دلی بسیار با برتی از خلاصی و بختی و کونکیر
کوشش و روزی خونی و لاله و عوض از این زمان با بقدرش

فرسای قوی است یعنی جوانی خود مرغ می کشم و مرا قطع کوشش و بی

کشی ترا خواهم کشد

کشی هم می جوی و او را از جوشش خود می نفس بکشد و بد و نه و لعل

اندیش که در کون و در فریاد بودی در فداد و میرا و می و در شب

جوشش و در خل می کند و عادت می نموده برای حفظی زیاده

و کشت و کشت خود و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

کشت و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد و کشت بد

۱۱
بر فرق و فرق و قوت بر یکدند و اکثر محلات و اهل این عفت

اشترای منج و من طبع و این من درینا طبع است

در موضع کوه و این است و این است و این است

کد است و این است و این است و این است

در حال خست و این است و این است و این است

طاعت و توانی طاعت و این است و این است

عجله و قوی منج و این است و این است

از لطف و وجود و این است و این است

در محله و این است و این است و این است

باید و این است و این است و این است

در و این است و این است و این است

افراد و این است و این است و این است

در عین بختی و فقر و تنگدستی که این اجل گرفته فی اعظم کبریا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام في القلبي

اختلاف و عتقاد و محو و قبا و اموات و احوال و انوار و ابواب و انوار و ابواب و انوار و ابواب

و مثنی این سرکهای فتنه و فرخ و در کلمه منی بجا بکمال و چون مثنی

عزیزہ محبت و راز و نیاز کا دلچسپ و پُر پندہ لکھنؤیہ حسی منطوقہ ہے۔

وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ

و اما در اين كتاب و ان سبب است كه وقتي كه خداوند
عز و جل و ارحم الراحمين

اعمال و شایستگی حکم و حکایت از کتب و اخبار و غیره ما هم اورا کتب و او را دیباچه

[illegible][illegible]

باب شاه

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

[illegible]